

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa T. M.
przeciwko Gminie K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 czerwca 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 listopada 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej

do rozpoznania podniósł oczywistą zasadność skargi, a także występowanie na jej tle szeregi istotnych zagadnień prawnych. Oceniając ten wniosek, trzeba jednak już na wstępie zaznaczyć, że na etapie postępowania kasacyjnego nie jest dopuszczalne kwestionowanie ustalenia stanu faktycznego i oceny dowodów dokonanych przez sąd *merita*. Oznacza to, że Sąd Najwyższy jest związany tymi ustaleniami Sądu II instancji. W konsekwencji *a priori* nie uzasadniają przyjęcia skargi do rozpoznania zagadnienia prawne, które jako założenie przyjmują ustalenie odmiennego stanu faktycznego, nie wymagają też one samodzielnej oceny. Natomiast skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Brzmienie zawartej umowy sprzedaży nieruchomości może rzeczywiście sugerować, że gmina zakładała możliwość prowadzenia na jej terenie ekologicznej działalności harcerskiej, jednak już sama umowa wskazywała, że zaplecze socjalne dla takiej działalności może być posadowione wyłącznie na gruncie wyłączonym z produkcji rolnej. Oznacza to, że nabywca powinien być już z samej treści umowy świadomy ograniczeń dotyczących prawa własności nabywanej nieruchomości. W konsekwencji też stanowisko Sądu II instancji co do tego, że nie udowodniono ponoszenia odpowiedzialności odszkodowawczej gminy mającej wynikać z zawarcia tej umowy, jest co najmniej akceptowalne na tle tego stanu faktycznego, zatem przyjęcie przez Sąd II instancji takiego stanowiska nie jest oczywiście nieprawidłowe. Nie uzasadniają wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wskazane w niej istotne zagadnienia prawne powstające jakoby na jej tle, pomijając te, u których założenia są odmienne ustalenia faktyczne. Po pierwsze, nie jest istotnym zagadnieniem prawnym, lecz polemiką ze stanowiskiem sądu zajętym w tej sprawie, pytanie o to, czy gmina ponosi odpowiedzialność za ogłoszenie przetargowe, w którym przewidziano taki sposób korzystania z nieruchomości będącej przedmiotem przetargu, który jest prawnie niedopuszczalny. Abstrakcyjna odpowiedź pozytywna na takie pytanie jest bowiem oczywista, jednakże do oceny sądu *meriti* pozostaje, czy w konkretnym przypadku dokonano takiego właśnie ogłoszenia (można mieć co do tego wątpliwości na tle tej sprawy). Po drugie, rzeczywiście jest istotnym zagadnieniem prawnym, czy dla oceny, czy skład sądu jest zgodny z przepisami prawa, niezbędne jest zbadanie, czy w procedurze mianowania sędziego został on zaopiniowany przez organ powołany zgodnie

z przepisami Konstytucji i prawa europejskiego. Kwestia ta została już jednak rozstrzygnięta w kilku orzeczeniach Sądu Najwyższego, a w tej sprawie ma dotyczyć Sądu I instancji, zatem konieczne byłoby odniesienie się konkretnie do kwestii niezawisłości konkretnego orzekającego sędziego, czego w toku postępowania nie kwestionowano.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.